

सर्व साधारण मुस्लिमहरूका लागि आवश्यक पाठहरू

[नेपाली - Nepali - نيبالي]

लेखक: शैख अब्दुल अजीज बिन बाज

अनुवादक: अतीकुर्रहमान मो.इदरीस खान मक्की

2014 - 1435

IslamHouse.com

الدروس المهمة لعامة الأمة

« باللغة النيبالية »

تأليف: الشيخ عبدالعزيز بن باز رحمه الله

الترجمة: عتيق الرحمن محمد إدريس خان مكي

2014 - 1435

IslamHouse.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

सर्वाधिकार अनुवादकमा सुरक्षित छ ।

पुस्तक पाइने ठेगाना -:

*इस्लामिक गाइडेन्स सेन्टर कपिलवस्तु
नगरपालिका

व.नं. ९ महुवा तौलिहवा कपिलवस्तु (नेपाल)

सम्पर्क नं. ००९७७-९८४७०३०७८०

९८१४४९९१४०

*इस्लामिक गाइडेन्स सेन्टर रबवा अल् रियाज
सउदी अरबीया

प्रस्तावना

अलहमदो लिल्लाहे नहमदोहु व नस्तईनोहु व नस्तगफिरहु व नऊजो बिल्लाहे मिन शोरूरे अनफोसेना व मिन सईयाते आमालेना, मैयहदेहिल्लाहो फलामोजिल्ला लहु व मैयुजलिल्हो फला हादिया लहु व अशहदो अल्लाइलाहा इल्लल्लाहो व अशहदो अन्ना मोहम्मदन् अब्दुहु व रसूलुहु । (अम्मा बअद)

समस्त प्रकारका प्रशंसाहरू अल्लाहकै लागि छन् जसले सम्पूर्ण ब्रह्माण्डलाई उत्पन्न गर्‍यो, र अल्लाहको शान्ति अवतरित होस् अन्तिम संदेष्टा मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम र उहाँको घरपरिवार र साथीहरू माथि र उनी सबैहरू माथि जुन यस इस्लामको प्रचार प्रसार गरे र मुहम्मदको पद्धतिलाई उत्तम मानी उसै माथि हिंडी आफ्नो जीवन व्यतीत गरे ।

प्रस्तुत पुस्तिकामा शैख अब्दुल अजीज बिन बाज रहेमहुल्लाहले इस्लाम सम्बन्धी सामान्य ज्ञानलाई प्रत्येक मुसलमानको सामु प्रस्तुत गर्न खोजेका छन् जुन ज्ञान समस्त मुसलमानहरूको लागि अति आवश्यक छ । र जसको जानकारी प्रत्येक मुसलमानको लागि जरुरी छ । मैले लेखकको कुरोलाई साधारण तरिकाले नेपाली भाषामा अनुवाद गर्ने प्रयास गरेको छु साथै आवश्यक परेमा कुरोलाई

संक्षेपमा वर्णन गर्ने प्रयास गरेको छु । र अवश्यकता आएमा कुरोलाई विस्तारले पनि बुझाउने प्रयत्न गरेको छु । यदि अनुवादमा कुनै कमी कम्जोरी छ भने त्यो मेरो तर्फबाट हो, र यदि अनुवाद सही छ भने त्यो अल्लाहको कृपाको प्रतीक हो ।

मलाई आशा छ कि यो सानो पुस्तिका तपाईंहरूको लागि लाभप्रद सिद्ध हुनेछ । यसर्थ अल्लाह यसबाट तपाईंहरूलाई फाइदा पुऱ्याई मलाई आफ्नो दयाको पात्र बनाउन् । अल्लाह सित विन्ती छ कि मेरो यो सानो प्रयासलाई कबूल गरी मलाई र मेरो घरपरिवारका समस्त सदस्यहरूलाई स्वर्ग प्रदान गरुन् (आमीन)

अनुवादक

अतीकुर्रहमान मोहम्मद इदरीस खान मक्की

कपिलवस्तु नगरपालिका वार्ड न.९ महुवा

तौलिहवा कपिलवस्तु नेपाल

मो.नं. ००९७७-९८४७०३०७८०

Mob.00977-9814499140

विस्मिल्लाहिररहमानिररहीम

पाठ - १

सूरतुल् फातिहा, र सूरतुल् जिलजालदेखि
सूरतुन्नास सम्म जति पनि हुन सकोस् साना
साना सूरतहरूलाई पढ्नु बुझ्नु र कंठ गर्नु र
त्यसको व्याख्या गर्नु, र त्यसलाई बुझ्नु
आवश्यक छ । *

पाठ - २

लाइलाहा इल्लल्लाह र मुहम्मदुरसूलुल्लाहको अर्थ
एवं त्यसको शर्तहरूको व्याख्यासाथ गवाही (
साक्ष्य) दिनु । *

यसको अर्थ यो हो कि व्यक्ति अल्लाह बाहेक ती
सबै पूज्य अराध्यहरूलाई अस्वीकार्य गरोस्
जसको पूजा अराधना गरिदैंछ, र सत्य पूज्य
उपास्य मात्र अल्लाहलाई नै मानोस् जसको कुनै
साभ्नीदार र समक्षी छैन ।

* पवित्र कुरआनमा जम्मा ११४ सूरतहरू छन् त्यस मध्ये पहिला सूरतुल् फतिहा र अनितम सूरतुन्नास हो ।

* यो गवाही दिनु कि अल्लाह बाहेक कुनै सत्य पूज्य छैन, र मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम अल्लाहका सन्देश्ठा हुन् ।

लाइलाहा इल्लल्लाहका शर्तहरू

- १- यस्तो ज्ञान हुनु जुन मूर्खताको विरुद्ध होस् ।
- २- यस्तो विश्वास हुनु जुन संदेहको विरुद्ध होस् ।
- ३- निःस्वार्थता जुन बहुदेववाद (शिरक)को विरुद्ध होस् ।
- ४- सत्यता जुन भूठको विरुद्ध होस् ।
- ५- प्रेम जुन अपेक्षाको विरुद्ध होस् ।
- ६- अज्ञापालन जुन अवज्ञा विरुद्ध होस् ।
- ७- स्वीकृति जुन अस्वीकृतिको विरुद्ध होस् ।
- ८- इन्कार अर्थात ती सबै पूज्यहरूलाई नकार्नु जसको अल्लाह बाहेक पूजा अराधना गरिन्छ ।

पाठ - ३

ईमानका स्तम्भहरू

- १- अल्लाहमाथि आस्था राख्नु ।
- २- उसका अर्थात अल्लाहका फरिश्ताहरू माथि आस्था राख्नु ।
- ३- उसले अवतरित गरेका ग्रन्थहरू माथि आस्था राख्नु ।
- ४- उसका समस्त सन्देशहरू माथि आस्था राख्नु ।
- ५- महाप्रलयको दिनमाथि आस्था राख्नु ।

६- भाग्यमाथि आस्था राख्नु । र यो आस्था राख्नु
कि भाग्यमा भएको राम्रो नराम्रो सबै कुराहरू
अल्लाहकै तर्फबाट हुन् ।

पाठ - ४

तौहीद (एकेश्वरवाद) का तीन किसिमहरू छन्

:

१- तौहीदे रुबूबियतः (अल्लाहलाई त्यसका
समस्त कार्यहरूमा एकलै मान्नु) *

२- तौहीदे उलूहियतः (पूजाको एकेश्वरवाद) •

३- तौहीदुल् अस्मा वस्सिफातः (अल्लाहका
नामहरू र त्यसका गुणहरूको एकेश्वरवाद) ∇

शिकर्क (बहुदेववाद) पनि तीन थरिका छन् :

* तौहीदे रुबूबियतको अर्थ हो मात्र अल्लाहलाई नै सम्पूर्ण विश्वको रचयता मान्नु र यो मान्नु
कि त्यही नै सबैको पालनकर्ता हो ।

• मात्र अल्लाहलाई पूजा योग्य मान्नु तौहीदे उलूहियत भनिन्छ ।

∇ यो आस्था राख्नु कि अल्लाह आफ्ना नामहरू र विशेषताहरूमा सृष्टिभन्दा भिन्न छ
त्यसका नाम र विशेषता भै कसैको नाम र विशेषता छैन तौहीदे अस्मा वस्सिफात भनिन्छ ।
(यसकुरालाई यसरी बुझ्नुस कि केही सृष्टिहरूको नाम वा विशेषता बलवान होस् तर
त्यसको बल र शक्ति अल्लाह जस्तो हुनै सक्दैन किनकि एक मान्छेको शक्ति आर्को मान्छेबाट
भिन्न हुन्छ भने सृष्टि र स्रष्टा बीच समानता कहाँ हुनसक्छ चाहे जुन कुरामा पनि होस् ।
मान्छे शक्ति राख्छ र अल्लाहको पनि शक्ति छ तर मान्छे सबै कुरामा शक्तिमान छैन जबकि
अल्लाह समस्त कुराहरूमाथि शक्तिमान छ तसर्थ दुवै शक्तिहरू बीच समानता कहाँ छ बरु
दुवैका शक्तिहरू भिन्न छन् मात्र नाम एकनास छन् । र दोस्रो कुरो के छ भने अल्लाहको नाम
रहमान छ भने यो अल्लाहको कृपा र दयालाई दर्शाउँछ, तर मान्छेको नाम करीम हुन्छ र
त्यसको विशेषता नाम विपरीत हुन्छ त्यो महा कंजूस हुन्छ तसर्थ दुवैको नाम र विशेषतामा
कार्त भिन्नता छ तपाईंलाई थाहा भइहाल्यो होला- त यसै भिन्नतालाई बुझेर त्यसैमा
विश्वास राख्नुलाई नै तौहीदुल् अस्मा वस्सिफात भनिन्छ । (अनुवादक)

१- शिकेँ अकबर (ठूलो शिकेँ)

२- शिकेँ अस्गर (सानो शिकेँ)

३- शिकेँ खफी (लुकेको शिकेँ)

१ शिकेँ अकबर : यो शिकेँ सत्कर्मलाई नष्ट गरिदिन्छ, र शिकेँ अकबर गर्नेवाला मान्छे सदैवको लागि नर्कमा हालिन्छ, । अल्लाहको भनाई छ :

अर्थ : र यदि तिनीहरूले अल्लाहसँग अरुको साभेदारी ठहराउने भए, तिनीहरूको सबै कर्महरू बर्बाद भएर जाने थियो । (सूरतुल् अन्आम ८८)

र आर्को ठाउँमा अल्लाहको भनाई छ :

अर्थ : यो उचित छैन कि मुशिरकहरूले अल्लाहका मस्जिदहरूलाई आबाद गरुन् किनभने उनीहरू स्वयं आफ्नै विरुद्ध कुफ्रको साक्षी भइराखेका छन्, उनीहरूका सबै कर्म बर्बाद र निरर्थक छन् । र उनीहरू स्थाई रूपमा नर्कवासी हुन् । (सूरतुत्तौबा १७)

र फेरि जुन व्यक्ति शिकेँ गरिरहेको अवस्थामा मर्छ भने अल्लाह उसलाई क्षमा गर्दैनन् र स्वर्गमा उसको प्रवेश वर्जित गरिदिन्छन् । अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : निःसन्देह अल्लाह आफ्नो साभेदार बनाउनेलाई क्षमा गर्ने छैन र उस बाहेक अन्य

जसलाई चाहन्छ माफ गरिदिन्छ, र जसले उसँग कसैको साभेदारी ठहराउँछ, त्यसले जघन्य अपराध गर्दछ । (सूरतुन्निसा ४८)

र अल्लाहको भनाई छ :

अर्थ : निःसन्देह जसले अल्लाहसँग साभेदार ठहराउँछ, अल्लाहले उसको लागि स्वर्गमा प्रवेश हराम (निषेध) गरिदिएको छ र उसको बासस्थान नर्क हुनेछ । र पापीहरूको कोही पनि सहयोगी हुनेछैन । (सूरतुल् माइदः ७२)

मृतक र मूर्तिहरूलाई पुकार्नु र उनीहरूसित सहयोग माग्नु, र उनीको लागि जनावर बलि गर्नु शिर्क हो ।

२- **शिकेँ अस्गर** : (सानो शिर्क) यो त्यो शिर्क हो जसलाई कुरआन र हदीसमा शिर्कको नामले सम्बोधित गरिएको छ, तर यो शिकेँ अकबरको भाग होइन, बरु त्यसभन्दा भिन्न हुन्छ । उदाहरणस्वरूप हेर्नुस् यदि कुनै कार्यलाई देखाउनको लागि अथवा ख्याति प्राप्तिको लागि गरिन्छ, वा अल्लाहलाई छाडि कसै आर्काको नामलाई शपथ खानु वा यो भन्नु कि जुन अल्लाह र तपाईं जाहनुहुन्छ त्यही हुन्छ ... आदि त यसैलाई शिकेँ अस्गर भनिन्छ । रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले भन्नु भयो: “ तिमीहरू माथि जुन कुराबाट म सबैभन्दा अधिक

डराउँछु त्यो शिकेँ अस्गर हो, त उहाँका साथीहरूले सोधे: हे अल्लाहका रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम यो शिकेँ अस्गर के हो ? त उहाँले भन्नु भयो: दिखावा ” ।

र इमाम अहमद र तब्रानी एवं बैहकीले महमूद बिन लबीद अनूसारी रजिअल्लाहो अन्होसित विशिष्ट सूत्रको माध्यमबाट वर्णन गर्नुहुन्छ, र रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले पनि भन्नु भएको छ : “ जसले अल्लाह बाहेक कसै अरुको सौगन्ध खान्छ उसले शिक गर्‍यो ” । यस हदीसलाई हजरत उमर बिन खत्ताब रजिअल्लाहे अन्होले सही सूत्रद्वारा वर्णन गर्नु भएको छ । र यस्तै अबू दाऊद र तिर्मिजीले पनि यस हदीसलाई अब्दुल्लाह बिन उमरबाट उचित सूत्रद्वारा वर्णन गरेका छन् ।

र अल्लाहको रसूलको आर्को ठाउँमा भनाई छ : अर्थ : जस व्यक्तिले पनि अल्लाह बाहेक कुनै आर्को चीजको शपथ खान्छ भने त्यो व्यक्ति कुफ्र गर्छ (अल्लाहको इन्कार गर्छ) अथवा शिक गर्छ ।

र एउटा हदीसमा यस प्रकार पनि वर्णन छ : अर्थ : रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले भन्नु भयो : तिमी यसो नभन कि जुन अल्लाह र फलाना चाहोस् वरु यस प्रकार भन कि जुन

अल्लाह चाहोस् फेरि फलाना चाहोस् । यस हदीसलाई अबू दाऊदले सही सनद (सूत्र) द्वारा वर्णन गर्नु भएको छ ।

शिरकको यो थरि अर्थात शिरके अस्गर पूर्णरूपले अनास्थावान हुनु वा सदैवको लागि नकीय हुनुलाई बोध गर्दै, तर एकेश्वरवादको विरोधी अवश्य छ ।

३- शिरके खफी (गुप्त शिरक) : यस विषयमा रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमको फर्मान छ :
अर्थ : के म तिमीहरूलाई त्यो कुरो नबताऊँ जुन तिमीहरू माथि दज्जाल भन्दा भयंकर छ ? त त्यहाँ उपस्थित भएकाहरूले भने: अवश्य बताउनुस् हे अल्लाहको रसूल, अनि हजरत सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले भन्नु भयो: त्यो गुप्त शिरक हो, मान्छे नमाजको लागि उभ्छ अनि कसै व्यक्तिको दृष्टि आफूतर्फ छ थाहा भएपछि त्यो आफ्नो नमाजलाई अति सुन्दर बनाई पढ्छ । यस हदीसलाई इमाम अहमदले आफ्नो मुस्नद अहमदमा हजरत अबू सईद खुदरी रजिअल्लाहो अन्होको माध्यमले वर्णन गर्नु भएको छ ।

र शिरकलाई मात्र दुई भागमा पनि विभाजित गर्न सकिन्छ :

१- ठूलो शिरक ।

२- सानो शिर्क । र गुप्त शिर्क यिनै दुवैमा शम्मिलित छ, जसरी कपटीहरूको शिर्क, शिर्के अकबरको सीमामा आउँछ । किनकि कपटीहरू केवल आफ्नो ज्यानको भयले इस्लाम कबूल गरेर आफूलाई मुस्लिम दर्शाउँथे । र दिखावा (आडम्बर) शिर्के असगरको सीमामा आउँछ, जसरी कि हामीले हदीसद्वारा स्पष्ट गरें ।
र अल्लाह नै सुअवसर दिनेवाला शक्ति सम्पन्न छ ।

पाठ ५

इस्लामका स्तम्भहरू

१- यस कुराको साक्ष्य बस्नु कि अल्लाह बाहेक कोही सत्य पूज्य छैन र मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम अल्लाहका सन्देष्टा हुन् ।

२- नमाज कायम गर्नु ।

३- धर्मदाय दिनु ।

४- रमजानको व्रत बस्नु ।

५- अल्लाहको घरको यात्रा गर्नु यदि आर्थिक र शारीरिक क्षमता छ भने ।

पाठ ६

नमाजका शर्तहरू

१- इस्लाम (मुसलमान हुनु) ।

२- बुद्धि हुनु ।

३- तमीज हुनु (राम्रो नराम्रोको ज्ञानी हुनु) ।

- ४- समस्त फेहोरबाट पवित्र हुनु ।
- ५- पवित्रता
- ६- गुप्ताङ्गहरूलाई ढाँक्नु ।
- ७- नमाजको समय हुनु ।
- ८- अल्लाहको घर कअ्बातर्फ अनुहार गर्नु ।
- ९- नीयत गर्नु (संकल्प गर्नु)

पाठ ७

नमाजका आधारहरू (कृत्यहरू)

- १- शक्ति छ भने उभ्नु ।
- २- तक्बीरे तहरीमा भन्नु (नमाजको आरम्भको तक्बीर) ।
- ३- सूरतुल् फातिहाको पाठन गर्नु ।
- ४- रुकूअ् गर्नु । (नमाजमा शीशलाई कम्मरकोबराबर सम्म भुक्याउनुलाई रुकूअ् भनिन्छ)
- ५- रुकूअ् पश्चात सोभो उभिनु ।
- ६- सातवटै अङ्गहरूद्वारा ढोग गर्नु । (नमाजमा आफ्नो निधारलाई धरतीमाथि टेक्नुलाई ढोग र सजिदा भनिन्छ)
- ७- ढोगबाट उठ्नु ।
- ८- दुवै ढोगको बीचमा वस्नु ।
- ९- नमाजका सम्पूर्ण क्रियाहरूलाई सन्तोष र धैर्यले गर्नु ।

१०- सम्पूर्ण कार्यहरूलाई क्रमबद्ध तरिकाले गर्नु ।

११- अन्तिम बैठकमा अत्तहियात पढ्नु । (अत्तहियात एउठा दुआको आरम्भिक शब्द हो जुन नमाजमा पढिन्छ, र यसलाई अगाडि वर्णन गरिन्छ ।

१२- तशहहुदको लागि बस्नु ।

१३- दरूद पढ्नु ।

१४- दुवैतर्फ सलाम फर्नु ।

पाठ ८

नमाजका अनिवार्य कार्यहरू

१- पहिलो तक्बीर बाहेक सबै तक्बीरहरू ।

२- इमाम र एकलै नमाज पढनेले समिअल्लाहु लिमन् हमेदह् भन्नु ।

३- रुकूअ् पश्चात रब्बना वलकल् हम्द भन्नु ।

४- रुकूअ्मा सुब्हान रब्बियल् अजीम एक पटक भन्नु ।

५- ढोगमा सुब्हान रब्बियल् अअ्ला एक पटक भन्नु ।

६- दुवै ढोगको बीचको दुआ रब्बिग् फिरली.. पढ्नु ।

७- पहिलो तशहहुदको बैठकमा अत्तहियात.. पढ्नु ।

८- पहिलो तशहहुदको लागि बस्नु ।

पाठ ९

तशहहुदको वर्णन

अत्तहियातु लिल्लाहि वस्सलवातु वत्तैयिवातु
अस्सलामु अलैका अइयुहन्नबीयु वरहमतुल्लाहि
वबरकातुहु, अस्सलामु अलैना वअला
इबादिल्लाहिस्सालिहीन, अशहदु अल्लाइलाहा
इल्लल्लाहु वअशहदु अन्ना मुहम्मनद् अब्दुहु
वरसूलुहु ।

अर्थ : हे अल्लाह ! मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे
वसल्लम र मुहम्मदका घरपरिवार र सन्ततिमाथि
शान्ति अवतरित गर, जसरी इब्राहीम र
इब्राहीमका घरपरिवार र सन्ततिमाथि शान्ति
अवतरण गरेका थियौ, निःसन्देह तिमी प्रशंसनीय
एवं सम्मानित छौं, र मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे
वसल्लम र मुहम्मदका घरपरिवार र सन्ततिमाथि
विभुति अवतरित गर जसरी इब्राहीम र
इब्राहीमका घरपरिवार र सन्ततिमाथि अवतरित
गरेका थियौ, निःसन्देह तिमी प्रशंसनीय एवं
सम्मानित छौ ।

अनि अन्तिम बैठकमा तशहहुदमा नर्क र
चिहानको कष्टबाट, जीवन र मृत्युको कष्टबाट,
र दज्जालको आपत्तिबाट अल्लाहको शरणको

प्रार्थना गर्नुस् । र विशेषरूपले त्यो दुआहरू पढ्नुस् जुन हदीसहरूमा वर्णन गरिएका छन् जसरी !

अल्लाहुम्मा अइन्नी अला जिक्क्रीका वशुक्क्रीका वहुस्नि इबादतिका, अल्लाहुम्मा इन्नी जलम्तु नफ्सी जुल्मन् कसीरन् वला यग्फिरुज्जुनूबा इल्ला अन्ता फग्फिरली मग्फिरतम् मिन् इन्दिका वरहमनी इन्नका अन्तल् गफूररहीम ।
अर्थ : हे अल्लाह ! आफ्नो सम्भना र आभार एवं उत्तम अराधना गर्नुको लागि मेरो सहायता गर, हे अल्लाह ! मैले आफ्नो जीउमाथि अति अत्याचार गरेको छु र तिमी बाहेक कोही पनि क्षमा दिनेवाला छैन, यसर्थ मलाई आफ्नो कृपाले क्षमा प्रदान गर र ममाथि दया गर निःसन्देह तिमी क्षमा प्रदान गर्नेवाला दयावान हो ।

पाठ १०

नमाजका सुन्नतहरू

ती मध्ये केही निम्न हुन् !

- १- नमाजलाई दुआद्वारा आरम्भ गर्नु ।
- २- नमाजमा उभेको दशामा आफ्नो दायाँ हातको हत्केलीलाई देब्रे हातको हत्केलीमाथि गरी आफ्नो छातीमाथि राख्नु ।
- ३- पहिलो तक्बीर अथावा रुकूअ् गर्ने समय एवं रुकूअ्वाट शीश उठाउने समय, र पहिलो

तशहहुदवाट तेस्रो रक्खतका लागि उठने समय दुवै हातका औलाहरूलाई आफ्नो काँधा वा कानको बराबर सम्म उठाउनु (उच्च गर्नु) ।

४- रुकूअ् एवं ढोगमा एक पटक भन्दा अधिक तस्बीह भन्नु ।

५- दुवै ढोगहरूको बीचमा एक पटकभन्दा अधिक क्षमाको याचना गर्नु ।

६- रुकूअ्मा टाउकोलाई आफ्नो पिठ्युँ बराबर राख्नु ।

७- ढोगमा आफ्नो दुवै बाँहलाई पार्श्वबाट र पेटलाई तिघ्राबाट टाढा राख्नु ।

८- ढोग गर्ने स्थानमा हेर्नु ।

९- पहिलो तशहहुदमा (बैठकमा) र दुवै ढोगको बीचमा देब्रे पाइलालाई पसारेर त्यसैमाथि बस्नु र दायाँ पाइलाको औलाहरूलाई भूर्ईमा टेकी त्यसलाई ठाढो (खडा) राख्नु ।

१०- अन्तिम तशहहुदमा देब्रे खुट्टालाई खडा राखी देब्रे खुट्टालाई नितम्बको तलबाट पसारेर बाहिर निकाली मूर्ईमाथि बस्नु ।

११- पहिलो तशहहुदमा दरुद पढ्नु ।

१२- अन्तिम तशहहुदमा हदीसहरूमा वर्णित दुआहरूको पाठ गर्नु ।

१३- फज्र, मग़िब, र इशा नमाजको पहिलो र दोस्रो रक्त्तमा कुरआनको पाठन ठूलो स्वरमा गर्नु ।

१४- जोहर र अस्रका सबै रक्त्तमा र मग़िबको तेस्रो रक्त्तमा र इशाका तेस्रो र चौथो रक्त्तमा मसिनो स्वरमा कुरआनको पाठन गर्नु ।

१५- सूरतुल् फातिहाको साथ कुनै अरु सूरतको पनि पाठ गर्नु आदि ।

उपरोक्तमा वर्णन गरिएका सुन्नतहरू बहेक जुन सुन्नतहरू पनि छन् ती सबैलाई ती सबैलाई ध्यानमा राखी नमाज कायम गर्नु अति उत्तम मानिन्छ ।

पाठ ११

नमाजलाई भङ्ग गर्ने कुराहरू

निम्न कुराहरूबाट नमाज भङ्ग भइहाल्छ :

- १- नमाजमा जानिबुभी कुरा गर्नु, परन्तु बिसेर कुरा गरेमा कुनै आपत्ति छैन ।
- २- नमाजमा हाँस्नु ।
- ३- नमाजमा खानपान गर्नु ।
- ४- नमाजमा पानी खानु ।
- ५- गुप्ताङ्ग जाहेर भइहाल्नु (दर्शित हुनु) ।
- ६- किब्लादेखि आर्को तर्फ मुख फर्काइदिनु ।
- ७- नमाजमा निरन्तर अनुचित कार्य गर्नु ।
- ८- वजू भङ्ग हुनु ।

पाठ १२

वजूका शर्तहरू

- १- इस्लाम (मुस्लिम हुनु)
- २- बुद्धि हुनु ।
- ३- तमीज हुनु अर्थात विवेक हुनु ।
- ४- नीयत गर्नु ।
- ५- वजू पूर्ण नहुन्जेल यसलाई भङ्ग गर्ने नीयत नगर्नु ।
- ६- वजू गर्ने कारणको समाप्ति भइहाल्नु ।
- ७- वजूभन्दा पहिला पानी अथवा माटोबाट पवित्रता प्राप्त गर्नु ।

- ८- पानी पवित्र एवं शुद्ध होस् ।
 ९- त्यो सबै वस्तु जुन पानीलाई हाम्रो चर्म सम्म पुग्नुमा बाध्य होस् त्यसलाई पर फाल्नु ।
 १०- नमाजको समय आरम्भ हुनु यो शर्त मात्र त्यस व्यक्तिको लागि हो जुन सदैव विरामी रहन्छ ।

पाठ १३

बजूका फर्जहरू (आधारहरू)

- १- अनुहार धुनु जसमा कुल्ला गर्नु र नाकमा पानी हाल्नु पनि शामिलित छ ।
 २- दुवै हातलाई औंलाहरूको किनारदेखि कुइनो समेत पखाल्नु ।
 ३- दुवै कान लगायत पूर्ण टाउकोको मसह (स्पर्श) गर्नु ।
 ४- गोलीगाँठ समेत दुवै खुट्टालाई धुनु ।
 ५- सबै कार्यहरूमा अनुक्रम हुनु ।
 ६- सबै कर्महरूलाई निरन्तरताले गर्नु ।

पाठ १४

वजू भङ्ग गर्ने कुराहरू

१- अधिल्लो वा पछिल्लो गुप्ताङ्गबाट केही निस्कनुले वजू भंग भइहाल्छ ।

२- शरीरबाट निस्कने फोहोरबाट ।

३- अचेत हुनु, निद्राको कारण वा अरु कुनै कारण ।

४- अधिल्लो वा पछिल्लो गुप्ताङ्गलाई बिना कुनै आवरण स्पर्श गर्नु ।

५- ऊँटको मासु खानुले ।

६- इस्लामबाट विमुख हुनुले ।

अल्लाह हामीलाई यी सबै कुराहरूबाट बचाओस् ।

चेतावनी : सत्य कुरो यो हो कि मृतकको शवलाई स्नान गराउने व्यक्तिको वजू भंग हुँदैन, किनकि यसको कुनै प्रमाण हदीसहरूमा मिल्दैन, अधिकतम् धर्मविद्हरूको यो नै भनाई छ ।

तर यदि स्नान गराउने व्यक्तिको हात बिना आवरण शवको गुप्ताङ्गलाई स्पर्श गर्छ भने त्यस व्यक्तिमाथि वजू गर्नु आवश्यक भइहाल्छ । यसैकारण यो अनिवार्य छ कि शवलाई स्नान गराउने व्यक्ति बिना कुनै आवरण शवका गुप्ताङ्गहरूलाई स्पर्श नगरोस् ।

यसै प्रकार कुनै स्त्रीलाई स्पर्श गर्नुबाट वजू भंग हुँदैन, चाहे त्यो स्पर्श भोगेच्छा अथवा बिना भोगेच्छाको होस् जब सम्म कि प्रसंग वा कुनै प्रकारको पानी न निस्कोस् । किनकि सन्देश्टा मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले आफ्नो एउटी पत्नीलाई स्पर्श गर्नु भयो एवं चुम्बन लिनु भयो र बिना वजू गरिकन् नमाज पढ्नु भयो । र सूरतुल् माइदा र सूरतुन्निसामा जुन अल्लाहले भनेका छन् :

अर्थ : अथवा तिमीले स्त्रीहरूलाई स्पर्श गरेका छौ ।

त यसको अर्थ विद्वानहरूको कथनानुसार संभोग र सहवास हो । जस्तोकि अब्दुल्लाह बिन अब्बास रजिअल्लाहो अन्होबाट वर्णन गरिएको छ ।

पाठ १५
मुसलमानहरूको लागि प्रमुख इस्लामीय
शिष्टाचारहरू

- १- सत्यवादिता
- २- ईमानदारी
- ३- पवित्रता
- ४- लज्जा
- ५- वीरता
- ६- दयालुता
- ७- प्रतिज्ञा पालन
- ८- प्रत्येक त्यस कुरा एवं वस्तुबाट बाँच्नु जुन अल्लाहले निषेधित गरेका छन् ।
- ९- छिमेकीसित सुव्यवहार गर्नु ।
- १०- असहायको सहायता गर्नु ।
- ११- त्यो सम्पूर्ण सदाचारका कार्यहरू गर्नु जुन कुरआन र हदीसमा वर्णित छन् ।

पाठ १६
इस्लामीय शिष्टाचार

- १- सलाम गर्नु ।
- २- एकआर्कासित भेंट गर्ने समय प्रसन्नता प्रकट गर्नु ।
- ३- दायाँ हातद्वारा खानपान गर्नु ।

४- घर एवं मस्जिद भित्र प्रवेश गर्नु समय, र घर एवं मस्जिदबाट निस्कने समय, र यात्रा गर्ने समय वर्णित इस्लामीय शिष्टाचारलाई अपनाउनु ।

५- मातापित, छरछिमेकी, सरसम्बन्धी, साना ठूला ...आदिको साथ इस्लामीय नियमानुसार व्यवहार गर्नु ।

६- सबैलाई शिशु जन्मेको अवसरमा बधाई दिनु ।

७- दुखी असहायसित संवेदान प्रकट गर्नु ।.... र यस बाहेक अरु सबै इस्लामीय नियम र शिष्टाचारहरूको पालना गर्नु ।

पाठ १७

शिकं एवं पापबाट बाँच्नु

ती निषेधित कार्यहरू मध्ये केही निम्न हुन :

(क)

१- अल्लाहको साथ कसैलाई साभ्कीदार ठान्नु ।

२- जादू गर्नु ।

३- कसैको नाहक हत्या गर्नु जसलाई अल्लाहले वर्जित गरेको छ ।

४- अनाथको धन अमानवीय तरिकाले खानु ।

५- सुद व्याज खानु ।

६- रणभूमिबाट पिठ्युँ फर्काई भागनु ।

७- सचरित्र आस्थावान स्त्रीमाथि दोषारोपण गर्नु ।

(ख)

१- मातापितको आवज्ञा गर्नु ।

२- सज्जन व्यक्तिसित दुराचार गर्नु ।

३- भ्रुटो साक्ष्य बस्नु ।

४- भ्रुटो शपथ खानु ।

५- छरछिमेकीलाई कष्ट दिएर हैरान पार्नु ।

६- धन, ज्यान र प्रतिष्ठाको लागि सर्वसाधारण माथि अत्याचार गर्नु ।

उपरोक्तका पापहरू बाहेक ती सबै पापहरूबाट बाँच्नु जरुरी छ जसबाट अल्लाह र अल्लाहका रसूलले मिनाही गरेका छन् ।

पाठ १८

जनाजाको नमाजको तरिका

अर्थात मृतक शवमाथि पढिने नमाजको विवरण

१- जब कसैको मृत्युको विश्वास भइजाओस् त त्यस मृतकको आँखा बन्द गरिदिनुस् र आवश्यक परेमा मुखका दुवै जबडा - तल र माथिको भाग) लाई बाँधियोस् ।

२- शवलाई स्नान गराउने समय शवको गुप्ताङ्गलाई ढाँकिदिनु, अनि शवलाई अलि उठाएर त्यसको पेटलाई विस्तारै थिच्नुस् फेरि स्नान

गराउने व्यक्ति आफ्नो हातमा लुगा अथवा त्यसै जस्तो कुनै वस्तु लगाएर शवको फोहोरलाई सफा गरोस्, अनि नमाज भै वजू गराओस् । अनि त्यसको कपाल र दाहीलाई बैर वा उसै जस्तो अरु कुनै वस्तुले पानीद्वारा पखालोस् अनि शवको दायाँ र देब्रे भागलाई धोओस् , र यसै प्रकार दोस्रो र तेस्रो पटक पनि गरोस् । र प्रत्येक चोटि शवको पेटलाई अलि दबाओस् त यदि कुनै वस्तु निस्कन्छ भने त्यसलाई सफा गरोस् । र त्यसभागमा रुई आदि राखिदिओस् यदि फोहोरता नरुकोस् । अथवा माटो वा आदि कुनै औषधीय साधनद्वारा पनि रोक्न सकिन्छ । फेरि शवलाई दोस्रो पटक वजू गराओस् । र यदि त्यो तीन पटकमा पवित्र हुँदैन भने पाँच वा सात पटक त्यही क्रम गर्नुपर्छ । अनि त्यसको घुंडा एवं निधारमा सुगन्धको प्रयोग गरोस्, र यदि समस्त शरीरमाथि सुगन्धको प्रयोग गराइन्छ भने भन् राम्रो छ, र यस्तै शवको कफनलाई पनि सुगन्धित धुनी दिनु राम्रो कुरो हो । र यदि शवका मूँछ र नङ्गरू लमो छन् भने त्यसलाई काट्नुस् परन्तु कपाललाई नकोर्नु, र यदि शव स्त्रीको हो भने त्यसको कपालको तीन लट (चोटि) बनाएर पछाडि गरिदिनु पर्छ ।

शवलाई कफन दिनु :

उत्तम यो छ कि पुरुष मृतलाई तीनवटा सेतो च्यादरमा कफनाइयोस् । जस मध्ये कमीस र पगडी हुँदैन । शवलाई ती च्यादरहरूले राम्ररी ढाँक्नु तर यदि कमीस (कमीज) च्यादर र लुंगीमा कफनाइन्छ भने कुनै आपत्ति छैन ।

र स्त्रीहरूलाई पाँचवटा सेतो कपडा (कुर्ता, चुन्नी, लुंगी र दुईवटा च्यादर) मा कफनाइन्छ । र सानो बालकलाई एकदेखि तीनलुगामा कफनाउन सकिन्छ । र सानो बालिकालाई एउटा कमीस र दुईटा च्यादरमा कफनाउन सकिन्छ । र शवलाई स्नान गराउनु, नमाजे जनाजाको नमाज पढाउनु, र त्यसको कफन दफनको सबैभन्दा अधिक अधिकारी त्यो व्यक्ति हुन्छ जसको हकमा मृतकले इच्छापात्र छाडेको होस्, तत्पश्चात पिता अनि बाजे अनि त्यसका निकटतम सम्बन्धीहरू ।

र स्त्रीको शवलाई स्नान गराउने सबैभन्दा अधिक हकदार त्यो स्त्री हुनेछे जसको हकमा मृतक स्त्रीले वसीयत गरेको होस्, तत्पश्चात त्यसकी आमा अनि निकटतम् आफन्तीहरू ।

र पति र पत्नी एकआर्कालाई स्नान गराउन सक्छन् जस्तोकि अबू बक्र रजिअल्लाहो अन्होलाई उहाँकी पत्नीले स्नान गराउनु भएको थियो । र

हजरत अली रजिअल्लाहो अन्होले आफ्नी स्वास्नी हजरत फातिमालाई स्नान गराउनु भएको थियो ।

नमाजे जनाजाको तरिका

इब्ने अब्बास रजिअल्लाहो अन्होद्वारा वर्णन गरिएको सही हदीस अनुसार नमाजे जनाजामा चारवटा तक्बीर भनिन्छ । प्रथम तक्बीर पश्चात सूरतुल् फातिहाको पाठन गर्नु र कुनै अरु सानो तीनो सूरतलाई पनि पढनु अति उत्तम हो ।

(तर अल्लामा अल्वानीले मात्र सूरतुल् फातिहालाई नै पढनु हदीसहरूबाट सिद्ध गरेका छन् यसले गर्दा प्रथम तक्बीर पश्चात मात्र सूरतुल् फातिहाको पाठन गर्नु नै उचित देखिन्छ (अनुवादक)

अनि दोस्रो तक्बीर पश्चात दरूद पढनु, र तेस्रो तक्बीर पश्चात यो दुआ पढनुस् : “
अल्लाहुम्मागफिर लेहैयिना वमैयितिना
वशाहिदिना वगायिबिना वसगीरिना वकबीरिना
वजक्रिना वउन्साना, अल्लाहुम्मा मन्
अहयैयतहु मिन्ना फअह्यिही अलल् इस्लाम,
वमन् तवफ्फैतहु मिन्ना फतवफ्फहु अलल्
ईमान, अल्लाहुमगफिरलहु वरहमहु वआफिही

वअफु अन्हु वअक्रिम नुजुलुहु ववस्सेअ् मदखलहु
वग्सिलहु विलमाइ वस्सलजि वलब्रद, वनक्किही
मनिज्जुनूवी वल्खताया कमा युनक्कस्सौबुल्
अव्यजु मिनद्वनसि वअब्दिलहु दारन् खैरन् मिन्
दारिही, वअहलन् खैरन् मिन् अहलिही,
वअदखिलहुल् जन्नता वअइजहु मिन अजाविल्
कब्री वअजाविन्नार, वअफ्सिहलहु फी कब्रिही
वनव्विरलहु फीह, अल्लाहुम्मा ला तहरिम्ना
अजरहु वला तुजिल्लना वअद्दह ” ।

अर्थ : हे अल्लाह ! हाम्रा जीवितहरू र मृतकहरू,
र हाम्रा उपस्थितहरू र अनुपस्थितहरू, हाम्रा
साना र ठूलाहरू, र हाम्रा पुरुष र महिलाहरूलाई
क्षमा गर । हे अल्लाह ! हामी मध्ये जसलाई पनि
जीवित राख इस्लाममाथि जीवित राख, र
जसलाई मृत्यु प्रदान गर ईमान र आस्थामा मृत्यु
प्रदान गर । हे अल्लाह ! उसलाई क्षमा प्रदान गर
र उसमाथि दया गर, र उसलाई शान्ति प्रदान
गर र उसलाई क्षमागरी राम्रो अतिथि सत्कार
गर, यसको चिहानलाई फराकीलो र विस्तृत
गरिदेऊ, र उसलाई पानी बरफ र असिनाबाट
स्वच्छ पार, र उसका पाप र अशुद्धिहरूलाई पवित्र
गरिदेऊ जसरी सेतो लुगा फोहोरबाट पवित्र एवं
स्वच्छ गरिन्छ । र उसलाई घरको सट्टा राम्रो घर
र परिवारको सट्टा राम्रो परिवार प्रदान गर, र

उसलाई स्वर्गमा स्थान प्रदान गर, र उसलाई चिहान एवं नर्कको कष्ट एवं दण्डबाट बचाऊ, उसको चिहानलाई विस्तृत र प्रकाशमान बनाइदेऊ । हे अल्लाह ! हामीलाई त्यसको पुण्यबाट वंचित नगर, र उसको मृत्यु पश्चात हामीलाई पथभ्रमित नबनाऊ ।

अनि चौथो तक्वीर भनोस् र आफ्नो दायाँतर्फ एउटा सलाम फेरोस् ।

र उत्तम यो छ कि प्रत्येक तक्वीरको साथ आफ्नो दुवै हात उठाओस् । र यदि स्त्रीको शव (जनाजा) होस् त यो भनोस् : “ अल्लाहुम्मगुफिरलहा ” र यदि दुई शव होस् त भनोस्: “ अल्लाहुम्मगुफिरलहुमा ” र यदि दुईभन्दा अधिक शव छन् त भनोस्: “ अल्लाहुम्मगुफिरहुम ” र यदि शव सानो बालकको होस् त भनोस्: “ अल्लाहुम्मजुअलहु फरतौवजुखरन् लिवालिदैहि वशफीअन् मुजाब्, अल्लाहुम्मा सक्किलविही मवाजीनिहिमा वअअजिम विही उजूरहुमा वअल्हिकहु विसालिहील् मूमिनीन्, वजअल्हु फी किफालति इब्राहीम अलैहिस्सलाम, वकिही विरह्मतिका अजाबल् जहीम ” ।

अर्थ : हे अल्लाह ! उसलाई अग्रगामी र उसका मातापिताको लागि राम्रो सम्पत्ति बनाइदेऊ, र

यस्तो अभिसतावित बनाऊ जसको अभिसतावलाई स्वीकार गरिसकिएको छ । र उसको कारण उसको मातापिताको पुण्यको तुलालाई गरुङ्गो (ठूलो) गरिदेऊ, र उनको पुण्यलाई बढाइदेऊ, र उनीहरूलाई सत्यवादी आस्थावानहरूको समूहमा शम्मिलित गरिदेऊ । र उसलाई इब्राहीम अलैहिस्सलामको शरणमा गरिदेऊ, र उसलाई आफ्नो कृपाले नर्कको कष्टबाट मुक्ति प्रदान गर ।

र सुन्नत यो हो कि इमाम शवको टाउकोको बराबरमा उभोस् यदि शव पुरुषको होस्, तर यदि शव महिलाको होस् भने शवको बीचमा उभोस् । यदि धेरै शवहरू छन् भने पुरुषहरूको शवलाई इमामको नजिक र स्त्रीहरूको शवलाई किब्लाको तर्फ, र यदि बच्चाहरूको शव पनि छ भने उनका शवहरूलाई स्त्रीहरूको शवभन्दा पहिला राख्नुपर्छ । तर बच्चाहरूको शीश पुरुषहरूको शीशको बराबर होस्, यस्तै बालिकाहरूका शीशहरू स्त्रीहरूको शीश बराबर रहोस्, तर स्त्रीहरूको कम्मर पुरुषहरूको बराबर हुनुपर्छ । त यसैगरी सबै नमाज पढनेहरू इमामको पछाडि पंक्ति बनाई उभ्नुपर्छ । तर यदि नमाजी मात्र एउटै छ अथवा एउटा नमाजीलाई

इमाम पछाडि स्थान मिलेन भने त्यो इमामको
दायाँतर्फ उभन सक्छ ।

र सम्पूर्ण प्रशंसाहरू अल्लाहकै लागि छन्, र
सलाम होस् अल्लाहका अन्तिम सन्देश मुहम्मद
सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लममाथि र उहाँका
घरपरिवार र समस्त साथी एवं अनुयायीहरू
माथि ।

समाप्त

अनुवादक

अतीकुर्रहमान मोहम्मद इदरीस खान
मक्की

कपिलवस्तु नगर पालिका वार्ड नं.९
महुवा तौलिहवा कपिलवस्तु
नेपाल

Mob. No.00977-9847030780-
9727649238

00966-0501372254

Email-

atiqkhannp1982@yahoo.com